

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Харківській області
Слідчий відділ

вул. Мироносицька, 2, м. Харків, 61002, тел. (057) 700-16-61
E-mail: usbu_khr@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Харків

«06» березня 2024 року

Слідчий 3 відділення слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Харківській області молодший лейтенант юстиції Костін Владислав Романович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023220000001201 від 09.08.2023, у зв'язку із наявністю підстав для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 276-278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

1. Прізвище	Гогичасв
2. Ім'я	Тамерлан
3. По батькові	Казбекович
4. Дата та місце народження	25.06.1966 р.н., Північно-Осетинська АРСР
5. Громадянство	російська федерація
6. Місце реєстрації та проживання	м. Москва, вул. Новгородська, буд. 14, кв. 66, російська федерація

про те, що він підозрюється у виготовленні, поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, з використанням засобів масової інформації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН). До складу ООН входять Україна, російська федерація, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями - № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН: № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно зі статтями 1-2, 73, 132-134 Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України. Територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Отже, з урахуванням викладеного, на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії РФ при наступних обставинах.

Президент РФ, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники вищого політичного керівництва РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

22 лютого 2022 року президент російської федерації направив до ради федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У подальшому збройні сили РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, вторглися на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в ряді, в тому числі у Харківській, областей та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим посягнули на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військовим і цивільним об'єктам України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, дії РФ проти України, які тривають з 24.02.2022 і до цього часу підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому кваліфікуються як акт агресії РФ проти України.

Згідно розділу 1 Доктрини інформаційної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 25 лютого 2017 року № 47/2017, застосування Російською Федерацією технологій гібридної війни проти України перетворило інформаційну сферу на ключову арену протистояння. Саме проти України Російська Федерація використовує найновіші інформаційні технології впливу на свідомість громадян, спрямовані на розпалювання національної і релігійної ворожнечі, пропаганду агресивної війни, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом або порушення суверенітету і територіальної цілісності України. Згідно пп. 2, 3 п. 2 розділу 3 Доктрини життєво важливими інтересами суспільства і держави є захист українського суспільства від агресивного впливу деструктивної пропаганди, передусім з боку Російської Федерації та захист українського суспільства від агресивного інформаційного впливу Російської Федерації, спрямованого на пропаганду війни, розпалювання національної і релігійної ворожнечі, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом або порушення суверенітету і територіальної цілісності України.

Згідно розділу 1 Стратегії кібербезпеки України, затвердженої Указом Президента України від 26 серпня 2021 року № 447/2021, Російська Федерація залишається одним з основних джерел загроз національній та міжнародній кібербезпеці, активно реалізує концепцію інформаційного протистояння, базовану на поєднанні деструктивних дій у кіберпросторі та інформаційно-психологічних операцій, механізми якої активно застосовуються у гібридній війні проти України. Згідно розділу 3 Стратегії загрозами кібербезпеці України є гібридна агресія Російської Федерації проти України у кіберпросторі. Кібератаки також активно використовуються державою-агресором як елемент спеціальних інформаційних операцій з метою маніпулятивного впливу на населення, втручання у виборчі процеси та дискредитації української державності.

27.01.2015 Постановою Верховної Ради України № 129-VIII затверджено Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, в якому Верховна Рада України, беручи до уваги Статут ООН та

Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН 3314 "Визначення агресії" від 14 грудня 1974 року, визнає Російську Федерацію державою-агресором.

Російська Федерація, продовжуючи гібридну агресію проти України, з метою нанесення шкоди життєво важливим інтересам суспільства України та дискредитації української державності, пропаганди війни та порушення суверенітету і територіальної цілісності України, використовує власні засоби масової інформації (ЗМІ), що прямо або опосередковано контролюються державою, та підконтрольні їм Інтернет-ресурси, зокрема Telegram-канали.

Так, одним з вказаних ресурсів пропаганди РФ є Telegram-канал «Малькевич Live» (посилання на канал: https://t.me/malkevich_live), засновником якого є Малькевич Олександр Олександрович, 14.06.1975 р.н. – генеральний директор телеканалу «Санкт-Петербург» та перший заступник голови Комісії Громадської палати РФ з розвитку інформаційної спільноти, ЗМІ та масових комунікацій. Інформація з вказаного Telegram-каналу систематично розповсюджується у телевізійних ефірах ЗМІ РФ, зокрема телеканалі «Санкт-Петербург» (свідцтво ЗМІ РФ «ЭЛ № ФС 77 – 49387» від 17.04.2012, кінцевий бенефіціар – суб'єкт РФ – місто федерального значення Санкт-Петербург).

Досудовим розслідуванням встановлено, що у громадянина російської федерації Гогичаєва Тамерлана Казбековича, 25.06.1966 р.н., який перебував на території російської федерації, у невстановлений період часу, але не пізніше 19.10.2022 виник злочинний умисел, направлений на виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, з використанням засобів масової інформації.

19.10.2022 о 17 год. 44 хв. у Telegram-каналі «Малькевич Live» опубліковано повідомлення із анонсом прямого ефіру за участі "заместителя председателя Общественного совета при ВГА Херсонской области Игоря Качура", российского журналиста Артема Шейнина, "руководителя управления здравоохранения ВГА Харьковской области Тамерлан Гогичаев".

Крім того, анонсом вказаного заходу вказано, що запис прямого ефіру буде трансльований у відеохостингу «RUTUBE» у соціальній мережі "Telegram", "ВКонтакте" та на російському ТВ-каналі "ВТВ плюс".

Далі, 19.10.2022 Гогичаєв Т.К., з метою реалізації свого злочинного умислу, розуміючи, що Telegram-канал «Малькевич Live» використовується державою-агресором РФ для виправдовування та визнання правомірною збройної агресії проти України та тимчасової окупації її територій, глофірикації держави-агресора та осіб, що здійснюють збройну агресію проти України, цілком усвідомлюючи, що вказаний прямий ефір доступний для перегляду необмежених кількості осіб та буде використаний державою-агресором РФ у засобах масової інформації, а саме для показу на телеканалі «ВТВ плюс», Інтернет-сайті «RUTUBE», перебуваючи на території Російської Федерації (більш точне місце встановити не виявилось можливим), в якості учасника прямого ефіру на сторінці «Малькевич Live», що розміщений у відеохостингу «RUTUBE» надав інтерв'ю російському журналісту, кореспонденту Малькевичу О.О. та кореспонденту ЗМІ РФ «RT» (раніше «Russia Today») К. Придибайло.

Так, 19.10.2022 у період часу з 20 год. 35 хв. до 20 год. 57 хв., в ході вищевказаного інтерв'ю, Гогичаєв Т.К. здійснив виправдовування, визнання

правомірною тимчасовою окупацією частини території України, вживаючи наступні висловлювання:

1) «Очень много было, и это уже сообщали другие средства массовой информации о том, что достаточное количество беженцев были убиты при попытке пересечь, допустим, в сторону российской федерации. Мы говорим сейчас конкретно за ЛНР. Те пострадавшие и дети и взрослые, которые выжили, им уделяется особое внимание, как со стороны наших коллег Луганской народной республики – уже как субъекта российской федерации. В том числе, о них было доложено и руководству ВГА».

2) «Соответствующие есть органы, которые помогут и помогают этим людям – переселенцам перейти, переехать, дальше организовать их пункт временного размещения. Будут ли это гостиницы, дома отдыха, санатории либо какие-то другие учреждения, которые в ближайших субъектах российской федерации предоставляют эту возможность, где будет обеспечено, однозначно, и жилье, и питание, и медицинский уход. При необходимости, все волонтеры, многочисленное им огромное спасибо, этой армии волонтеров, которые психологическую помощь оказывают, чисто физическую, вещами, продуктами, любой какой-то поддержкой, которой возможно оказать волонтерам, и они это оказывают. И также организованная помощь, которая оказывается управлениями здравоохранения тех субъектов, куда переселятся эти люди».

3) «Возникают некоторые вопросы при оформлении гражданства или паспорта гражданина российской федерации, то тогда вступает в законодательство при предъявлении соответствующих документов, получается полюс медицинский. В начале временного образца, потом уже они получают обязательный полюс, постоянный, который позволяет получать помощь медицинскую на всей территории российской федерации уже специализированную, и прочую, которую необходимо. Это все прописано, это все находится. И в соответствии также для Харьковской области если сказать, то постановление правительства, оно гласит, что мы формируем определенные списки, потому что жители, которые переселились уже имеют гражданство российской федерации – паспорт, имеют право устроиться на работу. И министерство труда и соц. развития российской федерации по субъектам дало поручение и такие списки мы формируем, даем в региональные субъекты российской федерации для того, чтобы переселенцы Харьковской области, которые находятся в других субъектах, могли быть трудоустроены».

Згідно висновку експерта Сумського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України № СУ-19/119-24/584-ЛД від 30.01.2024 у вказаних висловлюваннях Гогичаєва Т.К. міститься інформація щодо виправдовування, визнання правомірною тимчасовою окупацією частини території України.

Крім того, 19.10.2022 у період часу з 20 год. 35 хв. до 20 год. 57 хв., в ході вищевказаного інтерв'ю, Гогичаєв Т.К. здійснив заперечення збройної агресії російської федерації проти України, вживаючи наступні висловлювання:

1) «Тоже такая жуткая история, когда, будем так говорить, колонны нет, а из нескольких машин, одна из них была тентированная, где было написано "Дети" баллончиком и они пытались эвакуироваться. Дальше произошло то, что произошло и в этой колонне выжили десятилетний, двенадцатилетний с тяжелой травмой и женщина такая возрастная, которая потом все это поведала и рассказала кто это был, как это было и какой это, сказать даже преступление, это мало даже

преступление. Дальше, ехала, после этого, следом машина, которая подобрала. У женщины, которая повествовала, у нее было легкое пробито. И погибшие – это как раз составили погибшие женщины с детьми. Поэтому я даже не могу в слух говорить вещи, которые были озвучены, потому что это в голове даже не укладывается. Какой бы не был крепкий человек, все равно это не укладывается, что было сделано»;

2) «Но нельзя не сказать большое спасибо, я вот говорю, находясь в определенном субъекте, большое спасибо губернатору, большое спасибо министерству здравоохранения в лице министра, его заместителей, его команды, там, где мы сейчас находимся. Отдельно хочу так же сказать, по этому случаю, то, где мы еще располагаемся во всех субъектах, в основных – это Воронеж, Краснодар, здесь в Луганске большое количество беженцев. И большое спасибо всем этим руководителям, тех субъектов, где находятся наши жители, за ту помощь, которую оказывают».

Згідно висновку експерта Сумського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України № СУ-19/119-24/584-ЛД від 30.01.2024 у вказаних висловлюваннях Гогичаєва Т.К. міститься інформація щодо виправдовування, визнання правомірною збройної агресії російської федерації проти України.

В подальшому, запис вказаного прямого ефіру було поширено у засобах масової інформації РФ, а саме трансьовано на телеканалі «ВТВ-плюс» та розміщено у соціальних мережах "Telegram" та "ВКонтакте".

Таким чином, Гогичаєв Тамерлан Казбекович підозрюється у виготовленні, поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, а також виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, з використанням засобів масової інформації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Слідчий 3 відділення
СВ УСБУ в Харківській області
молодший лейтенант юстиції

Владислав КОСТИН

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
Харківської обласної прокуратури

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «__» _____ 20__ р. в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний:

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Захисник:

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий 3 відділення

СВ УСБУ в Харківській області

молодший лейтенант юстиції

 Владислав КОСТІН